

at efterkomme disse Forskrifter, anses at være Skyld i Sammenstødet, medmindre andet bevises«. Dette Stykke er nu fjernet (hvilket staar i Forbindelse med, at den Konvention, der er Anledningen til disse nu foretagne Ændringer i Søloven [se ndfr.], udtrykkelig afskaffer enhver legal Præsumption om Fejl, for saa vidt angaar Ansvarret for Skibssammenstød).

3. Der indsættes en ny Bestemmelse, gaaende ud paa at overføre de om Sammenstød givne Regler paa saadanne Tilfælde, i hvilke et Skib ved sin Sejlads eller paa anden Maade foraarsager Skade paa et andet Skib eller om Bord værende Personer eller Gods, uden at der har fundet Sammenstød mellem Skibene Sted.

B. *Bjærgning.*

4. Kap. 9 i Søloven, der hedder »Om Bjærgeløn«, skal fremtidig hedde »Om Bjærgning«.

5. Til Hovedregelen (§ 224 i Søloven) om Retten for den, der bjærger Skib, der er forulykket eller stødt i Nød, eller dets Ladning o. s. v., er føjet, at »den, der har reddet Menneskeliv fra Skibet under den Nød, der har givet Anledning til Bjærgningen, eller har medvirket dertil, har Krav paa Andel i Bjærgelønnen«, hvorhos de citerede Ord »eller dets Ladning« er ombyttede med »eller om Bord værende Gods«.

6. Der indsættes i § 224 en saalydende Bestemmelse: »Har nogen paataget sig ved Lodsning eller Bugsering eller paa lignende Maade at yde et Skib Tjeneste, og Skibet derefter kommer i Nød, har han kun Krav paa Bjærgeløn, for saa vidt den af ham ydede Hjælp maa anses at ligge udenfor, hvad han ifølge Overenskomsten har været forpligtet til.«*)

*) Denne Bestemmelse er indsat i Henhold til Art. 4 i ovennævnte Konvention, der er saalydende: „Bugserskib har kun Ret til Godtgørelse for at have hjulpet eller bjærget det bugserede Skib eller dets Ladning, hvis det har ydet usædvanlige Tjenester, der ikke kan betragtes som indbefattet under Opfyldelsen af Bugseringskontrakten“. Om denne Bestemmelse om Bugserfartøjets Ret til Bjærgeløn siger de danske delegerede (se ndfr.), at den maa antages at gælde ifølge almindelige Retsgrundsætninger ogsaa uden